

Af et antal udtalelser under anden behandling af det af partiet venstre og det konservative folkeparti fremsatte lovforslag om ændringer i arbejdsløshedslovens § 7, stk. 1, fremgår det efter min mening med tydelighed, at det var tanken, at det udvalg, som folketingsudvalgets flertal henstillede til mig at nedsætte, skulle foretage en realitetsundersøgelse og en realitetsbehandling af spørgsmålet om adgang til statsanerkendelse af arbejdsløshedskasser på funktionærområdet, og at der først, når udvalget havde afgivet sin betænkning, skulle træffes afgørelse om anerkendelse eller ikke anerkendelse af de funktionærarbejdsløshedskasser, fra hvilke der forelå ansøgning om anerkendelse.“

Socialministeren sluttede sin svartale således:

„Når udvalgets redegørelse om et par måneder foreligger, vil den blive tilstillet offentligheden og straks tilsendt arbejdsnævnet til afgivelse af indstilling, den indstilling, som ifølge loven er den nødvendige forudsætning for, at den til enhver tid værende minister kan træffe en beslutning.“

Forespørgslen gav anledning til en indgående debat, i hvilken — foruden ordføreren for forespørgerne og ministeren — følgende deltog: *Hans Rasmussen* (S), *Henry Christensen* (V), *Baunsgaard* (RV), *Niels Andersen* (DR) og *Alfred Jensen* (DK).

Folketingsårets 2. samling.

1. Den 11. januar 1961 anmeldtes i folketinget (F. sp. 516) følgende forespørgsel til justitsministeren og forsvarsministeren af *Herluf Rasmussen*, *Morten Lange*, *Aksel Larsen* og *Skræppenborg-Nielsen*:

„Hvad har regeringen foretaget sig, og hvad agter den at gøre for at skaffe klarhed angående de omdiskuterede, fuldbyrdede eller påtænkte, likvideringer af modstandsfolk i besættelsesårene?“

Fremme af forespørgslen vedtoges ¹²/₁ (F. sp. 584).

Forespørgslen foretoges ²⁴/₁ (F. sp. 843).

Som ordfører for forespørgerne indledte *Herluf Rasmussen* (SF) med at gøre opmærksom på, at man ikke havde til hensigt at genoptage diskussionen om de under krigen stedfundne likvideringer af personer, der mod betaling eller af andre grunde angav deres landsmænd til tyskerne. „Disse sager har ingen relation til det, vi beskæf-